

Ústavní soud

Joštova 625/8
660 83 Brno

Sp. zn.: *(nepředchází)*

Stěžovatel: **Tomáš Pecina**
Slezská 56, 120 00 Praha 2, DS: whehjsc

Zastoupen: JUDr. Petrem Kočím, Ph.D., advokátem
Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1, DS: cp7kgk3

Účastník: **Vrchní soud v Praze**
nám. Hrdinů 1300/11, 140 00 Praha 4

Vedlejší účastník: **Michal Charvát**
XXX

Ústavní stížnost

směřující proti výrokům II a III usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 7. 2013, č. j. 3 Co 56/2011-269,
podaná podle ustanovení § 72 odst. 1 písm. a) zákona č. 182/1993 Sb.,
o Ústavním soudu (dále jen „ZÚS“)

Elektronicky

Plná moc

Přílohy: podle seznamu; dle textu

I.

[1] Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 7. 2013, č. j. 3 Co 56/2011-269 (dále jen „**napadené usnesení**“), bylo rozhodnuto o odvolání stěžovatele proti nákladovým výrokům III a IV rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci, ze dne 28. 1. 2011, č. j. 36 C 1/2006-211, a to tak, že výrok III tohoto rozsudku byl změněn ve prospěch stěžovatele (výrok I) a výrok IV, týkající se povinnosti účastníků nahradit v poměrné výši náklady vzniklé státu, byl potvrzen (výrok II). Výrokem III napadeného usnesení pak bylo rozhodnuto o nákladech odvolacího řízení.

[2] Neboť vrchní soud tak potvrdil rozhodnutí o povinnosti stěžovatele nahradit v poměrné výši náklady vzniklé státu, a to za situace, kdy rozhodnutí soudu I. stupně záviselo na závěrech znaleckého posudku, došlo tím k zásahu do základního práva stěžovatele na spravedlivý proces ve smyslu ustanovení čl. 36 *et seq.* Listiny základních práv a svobod (dále jen „**Listina**“) a zprostředkovaně i do práva na ochranu majetku zakotveného v čl. 11 Listiny.

[3] Proti napadenému usnesení nemůže stěžovatel brojit žádným dalším opravným prostředkem a nezbyvá mu než se obrátit na Ústavní soud touto ústavní stížností.

Důkaz: usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 7. 2013, č. j. 3 Co 56/2011-269 – v příloze

II.

[4] Ačkoli Ústavní soud zásadně nezasahuje do rozhodování obecných soudů týkajícího se povinnosti k úhradě nákladů řízení, výjimečně tak činí, a to, *inter alia*, v případech, kdy takové rozhodnutí nese znaky zjevné svévole.

[5] Tak je tomu i v rozhodované věci. Vrchní soud správně dovodil, že spočívalo-li rozhodnutí soudu na závěrech znaleckého posouzení, je na místě přiznat stěžovateli – žalobci v předmětném řízení – právo na náhradu nákladů v plné výši bez ohledu na to, že jeho úspěch ve věci byl pouze částečný, když mu bylo přiznáno 63 % částky, již se žalobou domáhal, avšak zároveň, bez seznatelné logiky a dostatečného odůvodnění, odmítl tentýž princip uplatnit na úhradu nákladů placených státem a povinnost k náhradě těchto nákladů mezi strany řízení rozdělil mechanicky v poměru úspěchu ve věci.

[6] V rovině ústavního práva to znamená, že žalobce, který dosáhne v řízení pouze částečného úspěchu toliko v důsledku toho, že není schopen přesně predikovat částku, jež mu bude na základě znaleckého posouzení přiznána, je za tento svůj neúspěch penalizován ve formě účasti na náhradě nákladů vzniklých státu. V rozhodované věci tak bylo žalobci sice vůči žalovanému přiznáno právo na náhradu částky 8 960 Kč, avšak prakticky stejnou částkou 8 259 Kč se musí podílet na úhradě nákladů státu, a efektivně tak musí své náklady – ač byl procesně úspěšný – nést sám.

[7] To stěžovatel oprávněně považuje za zásah do svého práva na spravedlivý proces podle čl. 36 *et seq.* Listiny s dopadem do práva na ochranu majetku zakotveného v čl. 11 Listiny, a vrchnímu soudu proto vytýká, že ten nepřipustně literalistickou interpretací příslušných ustanovení občanského soudního řádu nastolil stav, který není *prima facie* ústavně konformní.

III.

[8] Napadené usnesení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 3. 9. 2013, tato ústavní stížnost je proto podávána v zákonné lhůtě 60 dnů ve smyslu ustanovení § 72 odst. 3 ZÚS.

IV.

[9] Ze shora uvedených důvodů tedy stěžovatel navrhuje, aby Ústavní soud po projednání jeho ústavní stížnosti vydal tento:

n á l e z :

- 1. Výroky II a III usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 7. 2013, č. j. 3 Co 56/2011-269, bylo porušeno právo stěžovatele na spravedlivý proces a na ochranu majetku ve smyslu ustanovení čl. 36 et seq., resp. čl. 11 Listiny základních práv a svobod.**
- 2. Toto usnesení se proto v uvedeném rozsahu zrušuje.**

V Praze dne 3. září 2013

Tomáš Pecina

Seznam příloh:

- 1. plná moc*
- 2. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 7. 2013, č. j. 3 Co 56/2011-269*